

פרשת שבוע	חוקת	כניסת שבת			יציאת שבת			גיליון מספר	מוקדש לע"ה הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ד
		ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון		
		19:13	19:30	19:22	20:30	20:33	20:28	105	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

כתוב בפרשתנו: "זאת התורה אדם כי ימות באוהל..". בפשט מדובר על טומאת מת בבית אך חשבתי על דרך הדרש שאדם צריך "למות באוהלה של תורה" הכוונה למסור נפשו על לימוד התורה, גם מי שעובד הרבה צריך למסור נפשו שיהיה לו זמן קבוע כל יום ללימוד. הדבר אמור גם לנשים בלימוד ההלכות הנוגעות להן ובלימוד שמחבר ומקרב את ליבם לה'. שאלו פעם את הרב שטיינמן: איך אפשר שהתורה תהיה לנו מתוקה? שאל הרב בחזרה: דבש הוא מתוק? ענו שודאי. שאל הרב: ואם יש פצעים בפה? ענו שזה שורף וכואב למרות המתיקות. אמר הרב: מי שרוצה לחוש במתיקות התורה צריך לשמור על הפה מלשון הרע וכך כשאינן פצעים כאלו חשים במתיקות. מי ייתן ויתקיימו בנו דברי אור החיים הקדוש רבי חיים בן עטר זצ"ל (דברים כו, יא): "אם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות טוב התורה היו משתגעים ומתלהטים אחריה ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם". אוהב אתכם! שבת שלום (-):

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ט' תמוז: ג בתשעה לחדש ניחזק הכעב בעיר ולא היה להם לחם לעם הארץ: ד ונתבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החממים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה: ה וירדפו חיל כשדים אחר המלך וישגו אותו בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו: ו ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלתה וידברו אותו משפט:

(מלכים ב' כה, ג-ו) (ירמיהו לט, ב ועיין תענית כח ע"ב)

ב בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר: ג ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוך נרגל שר אצר סמנר נבו שר סכים רב סריס נרגל שר אצר רב מג וכל שארית שרי מלך בבל: ד ויהי כאשר באם צדקיהו מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החממים ויצא דרך הערבה: ה וירדפו חיל כשדים אחריהם וישגו את צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אותו ויעלוהו אל נבוכדנאצר מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אותו משפטים:

(ירמיהו לט, ב-ה) (כנ"ל)

ט' תמוז: ו בחדש הרביעי בתשעה לחדש ניחזק הכעב בעיר ולא היה להם לחם לעם הארץ: ז ונתבקע העיר וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין החממים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה: ח וירדפו חיל כשדים אחרי המלך וישגו את צדקיהו בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו: ט ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אותו משפטים:

(ירמיהו נב, ו-ט) (פסוק ו)

י' תמוז: ו ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: ז וישלח את הערב ויצא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ:

(בראשית ח, ו-ז) (סדר עולם פרק ד)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

לא) ז"ש בתקונים (תקונים חדשים צ"ז ע"ב) על הכתוב לעלוקה שתי בנות הב הב (משלי ל') שעלוקה פירושו גיהנם, והרשעים הנלכדים בגיהנם זה, צווחין ככלבא הב הב דהיינו הב לן עותרא דעלמא הדין, הב לן עותרא דעלמא דאתי. ועם כל זה הוא מדרגה חשובה לאין ערך יותר מהראשונה, כי מלבד שמשיג שיעור הגדלות האמיתית של הרצון לקבל, וניתן לו לעבודה כל החומר כולו שהוא צריך, הנה היא המדרגה המביאתו לשמה, כמו שאמרו חז"ל (פסחים נ' ע"ב) לעולם יעסוק אדם בתורה ומצות שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה. וע"כ נבחנת המדרגה הזו הבאה לאחר י"ג שנה

לבחינת קדושה, וה"ס השפחה דקדושה המשמשת לגבירתה. שה"ס השכינה הקדושה. כי השפחה מביאתו לשמה, וזוכה להשראת השכינה. אמנם הוא צריך לעשות כל האמצעים המותאמים שיבא לשמה, כי אם לא יתאמץ לזה, ולא יבא ח"ו לשמה, הרי הוא נופל בפח השפחה הטמאה, שהיא הלעומת דשפחה דקדושה, שענינה לבלבל את האדם, שהלא לשמה לא יביאהו לשמה. ועליה נאמר, ושפחה כי תירש גבירתה (משלי ל'), כי לא תניחו לאדם להתקרב אל הגבירה שהיא השכינה הקדושה. והמדרגה הסופית שבחלוקה זו, היא שיתאהב בהקב"ה בתאוה גדולה, בדומה לבעל תאוה המתאהב בתאוה גשמית עד שאין התאוה סרה מנגד עיניו כל היום וכל הלילה, וע"ד שאמר הפיטן בזכרי בו אינו מניח לי לישון. ואז נאמר עליו, ועץ חיים, תאוה באה (משלי י"ג) כי ה' מדרגות הנשמה ה"ס עץ החיים, שמהלכו חמש מאות שנה. שכל מדרגה היא בת מאה. דהיינו כי יביאהו לקבל כל אלו ה' בחינות נרנח"י המבוארות בחלוקה הג'.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, חקת דף קע"ט ע"ב.

הוא, וכך למדנו, וזאת התורה, הוא להראות שהכל הוא ביחוד אחד, ולכלול כנסת ישראל, שהיא המלכות, בהקב"ה, שהוא ז"א, שימצא הכל אחד, משום זה, וזאת התורה. למה יש תוספת ו' על זאת, אלא הרי למדנו, שהוא להראות, שהכל אחד בלא פרוד. וזאת, הוא כלל ופרט יחד, דהיינו דכר ונוקבא יחד, כי ו' הוא דכר, דהיינו ז"א, שהוא כלל. זאת, היא נוקבא, דהיינו המלכות שהיא פרט, ומשים זה כתוב ודאי וזאת התורה, שיורה על ז"א ונוקבא ביחוד אחד. אבל זאת בלא תוספת ו', היא חוקת התורה ודאי, שהיא המלכות הנקראת חוקה, ובאה מז"א שנקרא תורה, ולא התורה עצמה, שהוא ז"א, רק דין התורה נזרת התורה שהוא מלכות.

נאמר זאת חקת התורה

(א) וידבר וגו' זאת חקת התורה וגו': ר' יוסי פתח, וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל. בוא וראה, דברי תורה, קדושים הם, עליונים הם, מתוקים הם, כמ"ש הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש וגו'. מי שעוסק בתורה, הוא, כאלו עומד כל יום על הר סיני ומקבל התורה. ז"ש היום הזה נהיית לעם. וכבר העמידו החברים.

(ב) כתיב הכא זאת וכו': כתוב כאן זאת חקת התורה. וכתוב, וזאת התורה, ולא כתוב חקת. מה בין זה לזה. ומשיב, אלא סוד עליון

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אדם" (מלכים ב' פרקים ו, ח-ח) מקבילה ל-חקת על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. איפה ישב אלישע הגביא
כשחזר אדם רצו אותו להביא

א. כמה אנשים
היו מצרעים

ה. מה אמר השליש כשזלזל
"ולכן נאמר לו" ומשם לא תאכל

ב. איך נקרא יום חשוך
ולכן אל המלך נשוב

ו. מה לב מלך אדם היה
בגלל שלא ניצח במלחמה

ג. את המי הזה הך נא בסגורים
וידעו את כוחו של אלקים

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם אשה גדולה, בתוך עמי אנכי יושבת, גיחזי, דבר גדול, הלל, ויזרר

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שלום